

stet en del af den betydning, den havde som igangsætter af et omfattende økonomisk samarbejde. Nu udgør den en fuldstændiggørelse og afrunding af Det økonomiske Fællesskab, hvorved den forlener dette med noget af det særpræg, der hidrører fra de tidligere omtalte særlige beføjelser. Et land, der ønsker at tiltræde CEE, men ikke CECA, ville derfor holde sig uden for Fællesskabets to vigtige industriområder, hvilket under ingen omstændigheder ville være acceptabelt.

63. De rent økonomiske problemer, der vil kunne opstå ved en indtræden i Kul- og Stålunionen især for aftagerlande, vil ikke blive behandlet i denne rapport, men der bør gøres opmærksom på, at alle tre traktater udgør en enhed, hvorfor det synspunkt, at der inden for hvert enkelt fællesskab må være ligevægt mellem fordele og ulemper, ikke må tillægges nogen vægt ved forhandlinger om optagelse. Det må med andre ord undgås, at et tredjeland sikrer sig fordelene ved Det europæiske økonomiske Fællesskab og samtidig eller kort tid derefter ved forhandlingerne om indtræden i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab henviser til, at et sådant skridt kun vil medføre ulemper for dets forsyninger, og at det derfor må have særlige lettelser i form af omfattende særbestemmelser.

For at undgå disse farer må det indtrængende tilrådes, at forhandlingerne om optagelsen i de enkelte fællesskaber ikke tidsmæssigt foregår for langt fra hinanden, og fremfor alt, at forhandlingerne med det enkelte fællesskab om optagelse ikke formelt afsluttes, førend der er truffet en ordning om tiltrædelsen af de to øvrige fællesskaber.

64. Ved en optagelse i Kul- og Stålfællesskabet kan der naturligvis ikke være tale om, at Fællesskabets bemyndigelser og beføjelser forringes. Dette krav indebærer utvivlsomt visse ofre for tredjelands, hvis myndigheder råder over sådanne beføjelser på kul- og stålmarkedet, som inden for Fællesskabet er overdraget Den Høje Myndighed.

Det samme gælder med hensyn til domstolens beføjelser. Denne bemyndigelse må ligeledes forblive uantastet.

65. For EURATOM-fællesskabet må gælde de samme principper, som er opstillet for Kul- og Stålfællesskabet. Det må for enhver

pris undgås, at dette fællesskabs beføjelser begrænses ved et tredjelands tiltrædelse.

De talrige praktiske problemer, der kan opstå ved en indtræden i EURATOM-fællesskabet, især for lande, hvis kerneindustri og -forskning allerede er højt udviklet, kan ikke diskuteres inden for rammerne af denne rapport. Et af de væsentligste behov ved en tiltrædelse af dette fællesskab vil være en afstemning af nuværende og fremtidige forskningsprogrammer, hvilket i betragtning af disse programmets langfristede karakter ikke turde være helt enkelt. I denne forbindelse er det værd at erindre, at EURATOM-fællesskabet kun koordinerer og supplerer den nationale kerneforskning, men ikke erstatter den, således at der ikke vil ske nogen tilsidesættelse af de nationale bestræbelser i de enkelte lande på dette område.

4. *Fællesskabets politiske karakter.*

66. Siden afslutningen af forhandlingerne om CEE-traktaten er det spørgsmål bestandig dukket op, om Fællesskabet har politisk karakter, og — i bekræftende fald — hvori denne politiske karakter består. Forskellighedsartetheden af svarene på disse spørgsmål viser, at det er yderst vanskeligt at forstå det principielt nye i Fællesskabet på baggrund af de hidtidige juridiske og politiske begreber, der alle hviler på det sidste århundredes internationale organisationsformer.

I hovedsagen er Fællesskabets politiske karakter imidlertid ikke længere bestridt. Den modsatte anskuelse, der gik ud på, at Fællesskabet var en udvidet international økonomisk aftale, der ikke indeholdt noget betydningsfuldt politisk element, har ikke kunnet trænge igennem. Denne opfattelse fremføres nu kun lejlighedsvis i de lande, der som led i deres forberedelser til optagelse i eller associering med Fællesskabet begynder at beskæftige sig nærmere med grundlaget for de tre traktater. I Fællesskabets lande og blandt den internationale sagkundskab synes diskussionen at være afsluttet.

Uden her at ville gå i enkeltheder kan det dog siges, at den opfattelse, at Fællesskabet er en ren økonomisk organisation, hvorfra alle politiske spørgsmål er udelukket, bygger på et meget snævert politisk begreb, der ikke tager hensyn til den snævre sammenhæng, der nu om stunder består mellem